

І АА²а І ЕІ І АОДІ І ААЕІ АЕх

11 вересня 2009 р. викладачі та студенти Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя були глибоко вражені раптовою трагічною загибеллю доцента кафедри історії України Петра Павловича Овдієнка.

Він народився 14 травня 1959 р. у с. Хороше Озеро Борзнянського району на Чернігівщині у селянській родині. В 1981 р. Петро Павлович із відзнакою закінчив історичний факультет Київського державного університету ім. Т.Г. Шевченка, отримавши направлення на роботу до Ніжинського державного педагогічного інституту ім. М.В. Гоголя. Надалі 28 років свого життя П.П. Овдієнко віддав Ніжинській вищій школі. Тут він пройшов шлях від асистента до провідного доцента кафедри історії України. За час викладацької роботи ним була розроблена низка академічних курсів з історії СРСР, історії України, історичної географії, політичної історії, історії політичних і правових вчень й інших дисциплін. Десятки поколінь студентів захоплювалися його ґрунтовними лекціями, вчилися пізнавати історичний процес на семінарах; особливо вражала його ерудиція й уміння аналітично мислити – з року в рік читаючи один і той самий, здавалося б, курс – наприклад історії України XIX – початку XX ст. – він кожного разу викладав по-іншому, оперуючи новими фактами.

У Ніжинському університеті, й у багатьох інших вищих навчальних закладах України сьогодні працюють молоді викладачі, які з гордістю називають себе учнями П.П. Овдієнка, беручи його працю собі за взірць. Десятки молодих науковців розпочали свою наукову діяльність, виконуючи свої курсові, дипломні й магістерські роботи під його керівництвом.

У Ніжинському університеті, й у багатьох інших вищих навчальних закладах України сьогодні працюють молоді викладачі, які з гордістю називають себе учнями П.П. Овдієнка, беручи його працю собі за взірць. Десятки молодих науковців розпочали свою наукову діяльність, виконуючи свої курсові, дипломні й магістерські роботи під його керівництвом.

Авторству П.П. Овдієнка (осібно й у співавторстві) належить низка посібників для вищої школи. Значна частина з них цілком справедливо належить до числа кращих в Україні, кілька з них – “Історична географія”, “Нариси з історії України XIX – початку XX ст.” – досі є єдиними навчальними посібниками з відповідних університетських курсів. Загалом, зусиллями П.П. Овдієнка запалала в багатьох серцях іскра інтересу як до історії загалом, так і до історії рідної держави, рідного краю. Як тут не згадати період підйому національної самосвідомості й інтересу до всього українського, до краєзнавства на межі 1980–1990-х років. Петро Павлович активно включився у ці процеси, студіював регіональну історію, друкувався в місцевій періодиці.

Але основний його науковий інтерес лежав у площині дослідження соціально-політичних процесів на території Підросійської України впродовж перших десятиріч XX ст. З цієї тематики він у середині 1990-х років захистив кандидатську дисертацію. Його перу належать десятки статей з історії політичних партій доби Української національної революції. Протягом багатьох років Петро Павлович ґрунтовно розробляв проблему селянського руху в Наддніпрянщині в 1917–1920-х роках. Останні роки життя він працював над монографією, яка присвячена Українській селянській спілці. Мав далекосяжні наукові плани щодо написання докторської дисертації...

Колегам, студентам, усім хто його знав, Петро Павлович Овдієнко запам’ятався своєю життєрадісністю, незгасимою творчою енергією, нездоланим життєвим оптимізмом. Він без перебільшення належав до когорти тих, хто запалював серця прагненням до життя, прагненням до пізнання, прагненням до творчості. Переконані, що його праці й учні стануть гідною даниною його світлої пам’яті.

текст некрологу Геннадія ДУДЧЕНКА (Ніжин)